

פתח רבי אבא ואמר, ויקחו לי תרומה מאת כל איש וגוו. בשעה שהראה הקדוש ברוך הוא למשה את מעשה המשכן, היה קשה לפניו, ולא יכול לעמוד בו, והרי פרשווה. ועכשו יש לנו להקשות פאן, אם התרומה זו נתנה הקדוש ברוך הוא למשה לבדו, איך נתנה לאחר, ואמר שלבני יישראל יקחו את הפרומה זו? אלא וראי שלמשה נתנה, ולא נתנה לאחר. למלך שהיה בתוקע עמו, ולא היתה הגבירה עם המלך. כל זמן שהגבירה לא היתה עם המלך, העם לא קובעים בו ואים יושבים לבטח. בין שבאה הגבירה, כל העם שמחים וושבים בבטחון. אך בתקלה, אף על גב שהקדוש ברוך הוא עשה להם נסים ואותות על ידי משה, לא קובעים העם. בין שאמר הקדוש ברוך הוא ויקחו לי תרומה - ונמתי משפני בתוכם. מיד כולם קבעו ושםו בעבורם. מיד כולם קבעו ושםו שפטותם (umbedro) ויהי ביום פלת משה, שירדה פלת משה לאארן. ואם אמר, "ויהי" בכל מקום אין אל לא לשון צער, וכך אין בתוב ויהי ביום? אלא, באוטו יומ ששבינה יורדה לאארן, נמצא לה מקלט, וכסה אותו החשך בוגדה כדי שלא תרד. ושנינו, אלך וחמש מאות רבעא מלאכים נמצאו לפניה כדי שלא תרד.

ובאותו זמן נמצאו כל הensus של המלאכים העליונים לפני הקדוש ברוך הוא ואמרו לפניו: רבנן העולים, כל הלו וכל האור שלנו - בשכינה בבודך הוא, ועכשו מרד למחרתונם? באotta שעה התזקקה השכינה ושבהו אותו

פתח רבי אבא ואמר, (שמות כה) ויקחו לי תרומה מאת כל איש וגוו. משה בשעתה דקודה בריך הוא אחמי ליה עובדא דמשפנא, זהה קשה קמיה, ולא יוכל למייקם ביה, וזה איקמיה. והשתא איתן למקשי הכא, אי תרומה דא, יהביה קדשא בריך הוא למשה בלחודי, היה יהבה לאחרה, ואמר דלבני יישראל יקחו היא תרומה.

אל וראי למשה יהבה, ולא יהבה לאחר. למלכא דיהוה בגו עמיה, ולא הות מטרונייתא עמיה דמלכא. כל זמנא דטורייתא לא הות עמיה דמלכא, לא מתיאשי עמא ביה, ואינון לא יתבין לרחאן. בין דאתת מטרוניתא, כל עמא חדאן, ויהבי ברוחחצנו. אך בקדמיתא, אף על גב דקודה בריך הוא עבד לו נסין ואתין על ידי דמשה, לא מתיאשי עמא. בין דאמר קדשא בריך הוא ויקחו לי תרומה, ונatty משבני בתוכם. מיד אתיאשו כליהו, וחדו בפולחנא דקודה בריך הוא, דא הוא דכתיב, (umbedro) ויהי ביום פלת משה. נחתת פלת משה לאערעא.

אי תימא, ויהי בכל אחר לא או איהו אלא לישנא דעתרא, והכא כתיב ויהי ביום. אלא, בההוא יומא דשכינטא נחתת לאערעא, אשתקח מקלטגא לגפה, וחפיא ההוא חשוב קבל לגפה, בגין דלא מיחות. ותגינן, אלף וחמש מאה רבעא מלאכיין מקלטגין, אשתקחו לגפה בגין דלא מיחות.

ובההוא זמנא אשתקחו כל בנופיא דמלאכי עליאי קמי קדשא בריך הוא. אמרו קמיה, מاري דעתמא, כל זיין וכל נהרא דילן בשכינה יקרך איה, והשתא מיחות לגבי תפאי. בה היא שעטה אפתתקפת שכינטא, ותברת ההוא חשוב קבל, כמו